

Adresováno kurátorům a laickým konventuálům ČCE Protest proti stávajícím pravidlům personálního fondu v Českobratrské církvi evangelické

Vážení kurátoři, vážení laičtí konventuálové, vážené sestry, vážení bratři,

Hrubě nesouhlasím se stávajícím systémem přispívání do personálního fondu a s pravidly jeho hospodaření, neboť mi připadají nemorální. Nesouhlasím s principem paušálního výběru stejné částky od všech obsazených sborů bez ohledu na příjmy sboru, bez ohledu na velikost členské základny sboru, bez ohledu na polohu sboru. (Rozhoduje pouze výše úvazku kazatele.) Povinnost odvodů v naší církvi nepřipomíná ani jeden ze současných modelů daňového systému vyspělých civilizovaných států, kde se uplatňuje progresivní či rovná daň. Paušální výběr připomíná spíše primitivní způsob výběru daně, který byl uplatňován ve vyhrocených dobách, kdy bylo páčáno bezpráví na slabých a vykořisťovaných poddaných. Způsob uplatňování solidarity, tak jak je stanoven řády, je sice jakýmsi gestem, ale v žádném případě neřeší daný problém. Je jen náplastí na ránu, která se neléčí ani nehojí. (O pomoc ze solidarity lze žádat vlastně jen ve výjimečných případech dočasné platební neschopnosti.)

Krok, který už přesáhl míru mé trpělivosti, učinil ovšem 33. synod ČCE letos na jaře, když z nějakého mně nepochopitelného důvodu schválil v rámci usnesení č. 61 pravidlo 2a : *„Z prostředků shromážděných do Personálního fondu v předchozím roce se před jejich rozdělením do jednotlivých kapitol odečtou prostředky na platy kazatelů (tj. základní plat a hodnotní příplatky), které podle očekávání nebudou v následujícím roce kryty dotací MK ČR...”* (mnou podtrženo). Zdánlivě nevinná změna otevírá ještě větší prostor pro znevýhodnění menších slabších diasporních sborů. V případě, že si větší a bohatší sbor zřídí druhé místo kazatele, bude dotováno i z příspěvků právě malých a chudších sborů církve, za něž neseme my jako kurátoři a kurátorky svůj veliký díl odpovědnosti. (Neseme odpovědnost za svého kazatele, jelikož je v jistém smyslu naším zaměstnancem, neboť ho za sbor povoláváme.) Proč by měl sbor na venkově, v pohraničí či na malém městě dotovat např. místo druhého kazatele většího a bohatšího sboru velkoměstského? Předpokládám, že právě k tomu může a nejspíše i bude docházet zvláště při stávající dohodě se státem o zmrazení platů církvím.

Připomínám proto znovu starou raně církevní zásadu podporovanou i reformací, že církev je v prvé řadě **místní církev**, místní sbor, který odpovídá nejprve ze své bezprostřední okolí, za svou bezprostřední ekumenu, a pakliže je soběstačný a dostatečně silný, může a má realizovat vzdálenější projekty. Naproti tomu současný vývoj hospodaření v naší církvi již dlouho ruší stále pronikavěji tuto hlubokou zásadu a přestává respektovat práva místních sborů jakožto církví a začíná zvláště v malých sborech nacházet prostředky pro podporu sborů větších. Pokud většina synodálů volí strategii rušit venkov, rušit diasporu, rušit malé městské sbory a stáhnout se na místa lukrativnější a ekonomicky stabilnější, zkrátka, stáhnout se postupně do největších měst naší republiky, ať to, prosím, jasně vzkáží. Nedivte se, že bych se rád dozvěděl, co malé sbory čeká a jak o nich bude i nadále rozhodováno. Pokud někdo chce malé sbory respektovat jako suverénní místní církve, jakými odpočátku jsou, pak ať je nenutí podílet se na nadsborových projektech jim vzdálených míst, které oslabují jejich základní životaschopnost.

V Písmu sv. nacházím starověké přísloví, se kterým se zřejmě zvláště raná církev vyrovnávala a které zní *„Kdo má, tomu bude přidáno, kdo nemá, tomu bude vzato i to, co má.”* (Mt 25,29n; Mt 13,12; Mk 4,25). Zdá se mi, že se povšechný sbor ČCE (přinejmenším většina synodálů) čím dál tím více snaží toto přísloví uplatňovat, když má jednat o hospodaření a financích. Rád bych za sebe připomněl, že Písmo sv. tuto zásadu zná, uplatňuje ji jako varování, ale v jiných případech. Neuplatňuje ji takhle jednoduše na majetek, ať už movitý či nemovitý, místních sborů.

Jsem vděčný těm synodálům, kteří letošní návrh na změnu pravidel personálního fondu nepodpořili. Zároveň vyzývám kurátory a laické konventuály, aby na nejbližším konventu ve svém seniorátě zaujali své zamítavé stanovisko ke stávajícím pravidlům personálního fondu, pakliže s nimi stejně jako já nesouhlasí.

Ke dni 5.8.2011 ve Frýdlantě v Čechách

*Jaroslav Láska,
kurátor sboru ČCE v Novém Městě pod Smrkem*